

РЕШЕНИЕ

№ 424

гр. К., 16.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. В. Г.

при участието на секретаря М. Т. М.
като разгледа докладваното от С. В. Г. Гражданско дело № 20215510103359
по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.127, ал.2 от Семейния кодекс /СК/.

В исковата молба ищцата твърди, че с ответника живели на съпружески начала и по време на съжителството им се родили децата ЕМ. АС. ЕМ., ЕГН *****, род. на *** г. и Ф. АС. ЕМ., ЕГН*****, род. на *** г., които той припознал като свои родни деца.

Сочи, че се разделили преди около четири години. От деня на раздялата им ответникът не е давал издръжка на децата под каквато и да била форма – нито в пари, нито в натура. От момента на раздялата им до сега не е търсил контакти с децата им. За тези четири години около 5-6 пъти неговата майка е вземала само дъщеря им за по няколко часа, за да я видят.

Заявява, че изцяло сама се грижи за децата.Тъй като живее в дома на майка си, среща и нейната помощ, когато се налага. Издръжката на децата е изцяло от нея. Соци че децата имат нужда от храна, облекло, лекарства, разнообразна и пълноценна храна, за да растат физически здрави. С оглед на възрастта им те израстват на ръст и за всеки един сезон трябва да им се купуват нови дрехи и обувки. Заради пандемията от Ковид-19 дъщеря й била на онлайн обучение, което наложило да й купи лаптоп, за да може да учи от къщи и да не прекъсва учебния процес. За училище се налагало да й купува различни учебници и учебни помагала за 5-ти клас, всеки ден да й осигурява минимум по 2 лв. за закуска в училище. През последните два месеца на част от основните хранителни продукти цената се увеличила значително. Поскъпнали цените на дрехите и обувките. Увеличила се е цената на ел. енергията.

Счита, че двамата с ответника като родители на децата имат общо задължение да им осигуряват необходимите средства за издръжка, но за съжаление бащата не се включва в осигуряването на издръжка на децата, независимо, че работи и има възможност да плаща такава и няма задължение за даване на издръжка на друго дете.

Тъй като през тези четири години въобще не се е интересувал за децата и не им е плащал издръжка намира, че справедливо и съобразно закона е той да им плати издръжка за минало време – една година назад, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда. Претендира за детето Ф.А. издръжката да бъде в размер на 350 лв. месечно, а за детето Е.А. издръжката да бъде в размер на 200 лв. месечно. В този размер издръжката да бъде и занапред, ако не се явят обстоятелства, които да наложат нейното изменение, като издръжката бъде заплащана чрез нея като тяхна майка и законен представител, по банковата ѝ сметка.

Заявява, че децата живеят трайно с нея и между тях е изградена силна емоционална връзка на обич, доверие, помощ, уважение, потребност да са заедно. Твърди, че им е изградила навици, свързани с време на хранене, на сън, на лична хигиена, на уважение към възрастните. Спокойно осъществяват социални контакти с други деца. Дъщеря им Ф. редовно посещава учебните занимания в училище, а когато са на дистанционно обучение – сама и с нейна помощ се справя с учебния материал. С детето Е. контактите се осъществяват по-трудно, тъй като все още не може да говори добре.

Твърди, че добре познава физическите и психически потребности на двете деца. До момента не може да кандидатства за помощи в Дирекция „Социално подпомагане“, трудно представлява децата си било в детската градина, било в училище, заради това, че няма съдебно решение, от което да е видно, че тя като майка упражнява родителските права за отглеждане и възпитаване на децата.

Ето защо моли съда да постанови съдебно решение, с което:

- да предостави на нея – АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, упражняването на родителските права по отглеждане и възпитаване на децата ЕМ. АС. ЕМ., ЕГН *****, род. на *** г. и Ф. АС. ЕМ., ЕГН *****, род. на *** г.;

- да постанови децата ЕМ. АС. ЕМ., ЕГН *****, род. на *** г. и Ф. АС. ЕМ., ЕГН *****, род. на *** г. да живеят при нея на адрес гр. К., *** или на друг адрес, на който ще се установят да живеят, ако обстоятелствата наложат тази промяна;

- да осъди ответника АС. ЕМ. АНГ., ЕГН ***** да заплаща месечна издръжка на детето ЕМ. АС. ЕМ., ЕГН ***** в размер на 200 лева, считано една година назад от датата на предявяване на исковата молба в съда, дължима със законовата лихва за забава върху главницата до окончателното ѝ изплащане, чрез нея АЙС. ОСМ. ОСМ., като негова майка и законен представител;

- да осъдите ответника АС. ЕМ. АНГ., ЕГН ***** да заплаща месечна издръжка на детето Ф. АС. ЕМ., ЕГН-***** в размер на 350 лева, считано една година назад от датата на предявяване на исковата молба в съда, дължима със законовата лихва за забава върху главницата до

окончателното ѝ изплащане, чрез нея АЙС. ОСМ. ОСМ., като нейна майка и законен представител. Претендира присъждането на разноски. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат Н. Т., която моли съда да уважи предявените искове като основателни и доказани. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника АС. ЕМ. АНГ., чрез пълномощника му адв. С. П., с който заявява, че счита предявения иск за допустим и частично основателен.

Твърди, че е съгЛ. с претенцията на ищеца, относно предоставяне упражняването на родителските права по отглеждане и възпитание на детето ЕМ. АС. ЕМ. и със заплащането на месечна издръжка на детето Е.А. в размер на 150 лв.

Не е съгЛ. с предоставянето на упражняване на родителски права по отношение на Ф. АС. ЕМ.. Не е съгЛ. с изплащането на месечна издръжка на детето Ф. АС. ЕМ.. Не е съгЛ. с плащането на месечна издръжка на Е.А. за разликата от 150 до 200 лв. Не е съгЛ. за плащане на месечна издръжка на двете деца, считано 1 година назад от датата на предявяване на иска. Не е съгЛ. Ф. АС. ЕМ. да бъде с определен адрес на живеене, посочен от ищцата, но е съгЛ. Е.А. да живее на посочения от ищцата адрес.

Отправя насрещна претенция, която се изразява в следното:

Моли съда да предостави на него упражняването на родителски права спрямо Ф. АС. ЕМ..

Моли съда да постанови детето Ф. АС. ЕМ. да живее при него в гр. К. ж.к. Изток бл. 39, вх. Б, ет. 4, ап. 39.

Моли съда да осъди АЙС. ОСМ. ОСМ. да заплаща месечна издръжка на детето Ф. АС. ЕМ. в размер на 350 лв., считано една година назад от предявяването на този иск. Издръжката да се заплаща чрез него като баща и представител на детето.

Претенциите му се основават на следните обстоятелства: живее на горепосочения адрес в гр. К., в жилище, което е прекрасно обзаведено и има възможност за полагане на грижи за едното дете, работи и получава заплата, няма задължение за даване на издръжка на друго дете, няма други деца. Училището, което посещава Ф. е в непосредствена близост до неговото жилище. В жилището живее с неговите родители, които ще помагат за отглеждането и възпитанието на детето.

Разбира, че на ищцата ѝ е трудно да отглежда двете деца, поради което изявява претенция да полага грижи по отглеждането и възпитанието на по-голямото дете. С него той и неговите родители се разбират, имат изградена връзка помежду им и няма пречка за неговото отглеждане. Претендира присъждането на разноски. В съдебно заседание адвокат С. П. в качеството му на пълномощник на ответника моли съда да предостави на доверителя му упражняването на родителските права по отношение на детето Ф. АС. ЕМ.. Не възразява на майката АЙС. ОСМ. ОСМ. да бъде предоставено упражняването на родителските права спрямо детето ЕМ. АС. ЕМ..

Дирекция „Социално подпомагане“ – К. не изпраща процесуален представител по делото. По делото е изготвен и приет социален доклад

относно защита правата и интересите на децата Ф. АС. ЕМ. и ЕМ. АС. ЕМ..

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните намира за установена следната фактическа и правна обстановка:

От представените и приети като доказателства по делото удостоверения за раждане, издадени въз основа на акт за раждане №***г. издаден от община С. и № ***г., издаден от Община С., се установява, че Ф. АС. ЕМ., родена на ***г. и ЕМ. АС. ЕМ., роден на ***г. са с родители : майка АЙС. ОСМ. ОСМ. и баща АС. ЕМ. АНГ. /лист 6 и 7 от делото/.

От представеното удостоверение изх. №***г. издадено от „К.“ ООД се установява, че АЙС. ОСМ. ОСМ. за периода 01.10.2020г. – 01.06.2021г. е получила брутно трудово възнаграждение в размер на 6 439.49 лева, съответно сума на нетното възнаграждение 5 056.16 лева.

Представено е и удостоверение от „****“ ООД от което се установява, че А.О. работи ката продавач-консултант с основно месечна възнаграждение около 800 лева

По делото е представено удостоверение № ***г. , издадено от Директора на Основно училище „Ч.“ – К. от което се установява, че Ф. АС. ЕМ. е ученичка в *** през учебната 2021/2022г. и редовно посещава учебните занятия /лист 11 от делото/.

По делото е представена служебна бележка, изх. № *** г., издадена от Директора на детска градина „З.“ – К., от което се установява, че ЕМ. АС. ЕМ. е записан в детското заведение и редовно посещава същото /лист 7 от делото/.

По делото е представен трудов договор №***г. от който се установява, че АС. ЕМ. АНГ. работи по трудово правоотношение и получава основно месечно възнаграждение в размер на 700 лева.

Постъпило е и писмо от РУ - К., с което уведомяват съда, че с постановление на прокурор е образувано ДП №663/2022 по описа на РУ К., за това, че на ***г. в град К. са били отправени закани на АЙС. ОСМ. ОСМ. с престъпление против нейната личност – с убийство и тези закани биха могли да възбудят основателен страх за осъществяването им.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите Ф. ОСМ. ОСМ. и Виолета А.ова М..

От показанията на свидетелката О. /майка на ищцата/ се установява, че А. и А. са разделени повече от 4 години. Сочи, че децата Ф. и Е. живеели с майка си при нея. Майката си гледала децата, а тя помагала. Ф. ходила на училище, а Е. на градина. Сочи, че Ф. отишла при баща си след като се скарали веднъж. Завели Ф. в О. и В., „Ф. искаше да се прибере при нас, но я беше страх от тях“. Заявява, че майката на детето заминала и намерила Ф. в село К. пред училището. Откакто А. и А. се разделили „бащата изобщо не е полагал никакви грижи за децата“. Сочи, че Е. изобщо не познавал баща си. „Нито финансово, нито нещо дрешки, нищо не е купил на децата“.

Свидетелката М. твърди, че децата се отглеждат от майката. Ф. поискала да живее с баща си и „избяга детето“ при баба си, дядо си и баща си. Ф. била записана на училище в К., но след това не искала да живее с тях, тъй

като баба ѝ я тормозила. Сочи, че А. работил, „те имат бизнес“. Заявява, че бащата, бабата и дядото винаги са помагали на децата. „Нов телефон купиха на Ф., дрешки купуват, помагат“.

Показанията на разпитаната по делото свидетелка О. следва да бъдат преценени с оглед разпоредбата на чл.172 от ГПК, предвид родствената ѝ връзка с ищцата по делото. След тази преценка съдът счита, че следва да кредитира показанията на свидетелката изцяло, тъй като същите са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се и се подкрепят от събрания по делото доказателствен материал.

От представения по делото социален доклад, изготвен от социален работник в Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – К. се установява, че след раздялата на родителите, основните грижи по възпитанието и отглеждането на децата Ф. и Е. са поети от майката А.О.. Посочено е, че майката задоволява основните жизнени потребности на децата, като има подкрепа от близкия роднински кръг и съжителстващия с нея партньор. На Ф. и Е. са осигурени подслон, храна, необходимите дрехи и лични вещи. Здравните им потребности са задоволени качествено.

Ответникът не участва пряко в грижите за децата, като не проявява и заинтересованост за състоянието им. Посочено е, че до момента бащата не е подпомагал финансово майката за разходите по отглеждането на децата. От социалния доклад се установява още, че жилището в което живее майката с децата е собственост на нейните родители. Апартаментът се състои от три стаи, баня и тоалетна. Жилището е ремонтирано и обзаведено с луксозни мебели. Хигиенно – битовите условия са отлични. Между майката и децата съществува емоционална привързаност.

Съгласно чл.15, ал.1 от Закона за закрила на детето в производството е изслушано и малолетното дете Ф. АС. ЕМ. в присъствието на социален работник Ц. И. Д. При изслушването детето Ф. заяви, че живее с майка си и малкото си братче и „добре се чувствам“. Помагала на майка си за гледането на братчето ѝ. Ходила сама на училище „харесва ми много там. Човек и природа ми е любим предмет“. Детето сочи, че се скарало с баба си по майчина линия и отшила при баща си, който и казал „при мен ще останеш“. На другия ден дошли баба и дядо ѝ по бащина линия и я взели. Отишла в село В. и О. „и бях записана в К.. Мина ми ядосаното и исках в К., обаче не можах да им кажа нищо, страхувах се от тях, и от баща ми най – много, и затова мълчах“. Останала при леля си няколко седмици след което се обадила на майка си да я вземе. Ф. желае да живее при майка си, при Е. и при баба си, където се чувства спокойна

В становището си социалния работник дава заключение, че детето отговаря спокойно на зададените въпроси и желанието му е да остане да живее при майка си.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.127, ал.2 от СК, когато родителите, не живеят заедно и не могат да постигнат съгласие при кого от тях да живеят децата им, спорът се разрешава от районния съд. При този иск съдът определя не само при кого от тях да живее детето им, но и кой от родителите

да упражнява родителските права по отношение на него, режима на лични отношения и издръжката на детето. Това е така, защото живеенето с родителя е съществен елемент от съдържанието на родителските права и задължения, като текущото им упражняване се извършва от родителя, при когото детето живее.

По въпроса кой от родителите следва да упражнява родителските права спрямо ЕМ. АС. ЕМ. между страните по делото не следва да има спор, доколкото ответника не възразява упражняването на родителските права спрямо детето да бъдат предоставени на майката.

И двамата родители заявяват пред съда претенции за упражняването на родителските права върху роденото по време на съвместното им съжителство дете Ф.. За да прецени чия претенция е основателна, съдът взе предвид следното: Единственият критерий, който е основание за възлагане на родителските права, е интересът на децата. Той винаги е конкретен и съдът е длъжен да го установи като извърши цялостна преценка на всички обстоятелства, които засягат физическото, психическото и нравственото развитие на децата, респ. създаването на такива условия на живот, които да съответстват на нуждите им /ПП 1/1974г./. В случая, за да направи тази преценка съдът взе предвид установеното по делото от писмените доказателства, данните съдържащи се в социалния доклад, събраните по делото гласни доказателства. От данните посочени в социалния доклад се установява, че от момента на фактическата раздяла между страните грижи за отглеждането на детето полага майката. В доклада е посочено още, че между майката и детето съществува силна емоционална връзка. Помощ и подкрепа в отглеждането на детето майката може да получи от своята майка. След раздялата между страните, необходимите непосредствени грижи, свързани с бита, възпитанието и отглеждането на детето се полагат от майката и мъжа, с който живее на съпружески начала. По делото няма данни за неподходяща и социалната среда, в която живее детето. По делото се установи, че между майката и детето е налице силна емоционална връзка, обусловена от ежедневните и непосредствени грижи, които последната осигурява ежедневно още от раждането му. Такава връзка е налице и между детето Ф. и по – малкият ѝ брат Е.. Ищцата е заявила и поддържа по делото включително при изслушването ѝ пред съда – искането си на нея да се предоставят за упражняване родителските права върху това дете, като се определи местоживеенето му при нея, за да може двете и деца да живеят заедно, което е указание за сериозната ѝ загриженост и желание да изпълни родителския си дълг. /р.П, б. „г“ от ППВС №1/1974г/.

Съдът приема, като има и своите непосредствени възприятия, че Ф. е едно добре гледано, възпитано и чувствително дете. Съдът счита, че родителските права трябва да бъдат възложени на майката. За да приеме това, съдът отчита обстоятелството, че детето е на 12 години и е от женски пол. В жилището, в което живее майката заедно с Ф. и по – малкият ѝ брат има всичко необходимо за отглеждането и възпитанието им. Съдът отчете и факта, че Ф. има по – малък брат, а съгласно трайната съдебна практика при възможност братята и сестрите следва да живеят заедно. Не на последно място съдът следва да вземе предвид и желанието на детето, което то изрази лично пред съда, че желае да живее с майка си и по – малкото си братче.

Всички тези обстоятелства в съчетание с възрастта и пола на детето, както и становището в социалният доклад, налагат извода, че е в интерес на това дете е да се определи местоживеенето му при ищцата по делото, като негова майка, на която да се предоставят за упражняване и родителските права върху детето Ф.. Нещо повече от събраните по делото доказателства, се установи, че бащата на децата напълно се е дезинтересирал от възпитанието и отглеждането им. Връзката между бащата и децата е прекъсната и лишена от съдържание. По делото не е установено ищцата да е имала или да има аморални или противообществени прояви, които да създават отрицателен неин облик и лош пример за това дете. Не е и установено и социалната среда, в която живее същата да е неподходяща за децата на страните. Всички тези обстоятелства в съчетание със становището на Дирекция „Социална подпомагане” – К. налагат само извода, че в интерес на тези деца е на ищцата по делото да се предоставят за упражняване родителските права върху тях, тъй като тя очевидно е по-пригодна от ответника да го отглежда и възпитава / р. II от ППВС № 1/1974 г./.

Местоживеенето на децата при родителя е съществен елемент от упражняването на родителските права.

Въз основа на съдебното решение малолетното дете следва родителя, на когото съдът е възложил да упражнява родителските права и задължения.

При това положение съдът следва да определи и мерки на лични отношения на ответника с децата и издръжката на същите. Безспорно е, че за правилното и хармонично развитие на децата, те следва да осъществяват лични контакти със своя баща. В конкретния случай съдът намира, че след като децата се отглеждат от майката, респ. родителските права върху тях се упражняват от нея, бащата следва да има възможност да ги вижда и да контактува с тях. Съдът счита, че с оглед установяване на емоционалната връзка между бащата и децата следва да бъде определен режим на лични контакти, който да се осъществява както следва всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа до 18.00 часа в събота и от 10.00 до 18.00 часа в неделя без преспиване, за да може децата да свикнат с присъствието на баща си в техния живот, както и две седмици през лятото, когато това не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

При решаване на въпроса за дължимата се на децата издръжка съдът съобрази нуждата от такава с оглед възрастта и обикновените условия на живот, както и възможностите на родителите му да осигурят издръжка с оглед на техните доходи, имущество и квалификация. От своя страна чл. 143, ал.2 от СК предвижда, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетието си деца, като това задължение е безусловно, независимо от това дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. С оглед на тази разпоредба и двамата родители дължат издръжка на детето си, като размера на същата се определя, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал.1 и ал.2 от СК. Съгласно ал. 2 на горесцитираната разпоредба размерът на минималната издръжка за едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата, която към момента за страната е 710 лева (Постановление № 37 на МС от 24.03.2022 г.), т.е. размерът на минималната месечна издръжка на едно дете е 177. 50 лева.

Безспорно по делото се установи, че непосредствените грижи по

възпитанието и отглеждането на малолетните деца Ф. и Е. се полагат изцяло от тяхната майка А.О..

По делото има данни, че ответника получава доходи от трудово правоотношение в размер на минималната работна заплата. Въпреки това, с оглед вмененото от закона задължение на родителите да дават издръжка на непълнолетните си деца, дори и липсата на доходи не освобождава ответника от задължението му да дава издръжка на дъщеря си Ф. и сина си Е., съобразена с възрастта и нуждите им. Още повече, че ответника А.ов се намира в трудоспособна възраст и няма данни да има здравословни проблеми.

От изложеното по – горе се установи, че на основание чл.142, ал.2 от СК минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Размерът на минималната месечна работна заплата за страната е 710 лева., т.е. размерът на минималната месечна издръжка за едно дете е 177.50 лева.

Както, обаче, бе посочено, при определяне на размера на издръжката се вземат предвид не само възможностите на този, който я дължи, но и нуждите на лицето, което има право на издръжка.

По правната си същност издръжката представлява задължение за доставяне на средства за съществуване на нуждаещия се от издръжка. Ето защо нуждите на децата от издръжка следва да се ограничат до обикновените условия на живот и обикновените потребности, а не с оглед на стандарта, който са поддържали до момента или който искат да поддържат. Претендираната издръжка от 350 лева месечно за детето Ф. и 200 за детето Е. надхвърлят средствата, които са необходими за съществуването им и нормалното им развитие, като установеното от съдебната практика принципно положение е, че не следва да се присъжда издръжка в размери, даващи възможност сумите да се използват за цели извън издръжката /ППВС № 5/1970 г, т. 4/.

Съдът, счита че за задоволяване на основните нужди на детето Ф. от издръжка, с оглед възрастта му и правилното му развитие, отглеждане и възпитание, ответникът следва да поеме изплащането на ежемесечна издръжка в размер на 200 лева за детето Ф., а за детето Е. 180, а останалата част от сумата, следва да се поеме от тяхната майка, ведно с непосредствените грижи по тяхното отглеждане и възпитание. Над размерите от 200 лева до претендираните 350 лева за детето Ф. и над размера на 180 до претендираните 200 за детето Е. предявените искове за издръжка следва да бъде отхвърлени. В случай, че са налице някакви изключителни нужди на децата, разходите за тези нужди не могат да бъдат причислени към издръжката, а би могло да се иска добавка на основание чл. 143, ал. 4 от СК. В конкретния случай по делото не са събрани доказателства, че са налице изключителни нужди на децата, които следва да бъдат покривани от добавка определена от съда извън определения размер на издръжката.

При определяне размерът на издръжката съдът съобрази и липсата на представени от ищеца доказателства, че ответникът има финансовата възможност да заплаща ежемесечна издръжка в претендирания размер.

Съдът намира за основателна и претенцията на ищеца за присъждане на издръжката, считано една година преди предявяването на иска, а именно от

09.11.2020г., тъй като грижите за децата, след като родителите им са се разделили, са били полагани единствено от тяхната майка. Издръжка за минало време се дължи, ако такава не е давана или е давана в недостатъчен размер. По делото липсват доказателства, от които да се установява, че за миналия период от фактическата раздяла между страните до датата на завеждане на иска ответника да е давал издръжка на децата си. Ищцата претендира издръжка по чл.149 една година преди предявяване на иска в размер на 350 лева за детето Ф. и 200 лева за детето Е.. Следва да се има предвид, че през периода от 09.11.2020г. до 09.11.2021г. размерът на минималната работна заплата е бил между 610 лева и 650 лева месечно. По тези съображения съдът намира, че следва да оредели издръжка за периода 09.11.2020г. до 09.11.2021 г. в размер на 160 лева за детето Ф. и 140 лева за детето Е.. В тази връзка съдът намира, че следва да отбележи, че над този размер издръжките не би били в законно определения размер.

По отношение на претендираните от разноски, съдът възприема следното:

На основание чл.78, ал.1 от СК ищецът има право на разноски съразмерно уважената част от иска в размер на 870.45 лева, представляваща заплатена държавна такса и възнаграждение за един адвокат.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Предвид гореизложеното съдът счита, че ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 185.45 лева представляваща възнаграждение за един адвокат.

Следва ответникът да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд – К. сумата от 547.20 лева, представляващи дължима държавна такса върху размера на присъдената издръжка.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето Ф. АС. ЕМ., с ЕГН ***** на майката АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН ***** , с адрес град К., ж.к. ***.

ПОСТАНОВЯВА малолетното дете Ф. АС. ЕМ., с ЕГН ***** да живее при майка си АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН ***** , с адрес град К., ж.к. ***.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти на бащата АС. ЕМ. АНГ., ЕГН ***** , с адрес град К., *** с детето Ф. АС. ЕМ., с ЕГН ***** както следва, всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа до 18.00 часа без преспиване, както и две седмици през лятото, когато това не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

ОСЪЖДА АС. ЕМ. АНГ., ЕГН ***** , с адрес град К., *** да заплати на основание чл.149 от ГПК на малолетното си дете Ф. АС. ЕМ., с

ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. *** издръжка за минало време в размер на 160 лева, считано от 09.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба в съда – 09.11.2021г. като отхвърля иска до претендирания размер от 350 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** да заплаща на малолетното си дете Ф. АС. ЕМ., с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. ***, ежемесечна издръжка в размер на 200 лева считано от 09.11.2021 г. до настъпване на основания за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане, като отхвърля иска до претендирания размер от 350 лева, като неоснователен. Издръжката ще бъде заплащана по банкова сметка с ***, с титуляр АЙС. ОСМ. ОСМ..

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето ЕМ. АС. ЕМ., с ЕГН ***** на майката АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. ***.

ПОСТАНОВЯВА малолетното дете ЕМ. АС. ЕМ., с ЕГН ***** да живее при майка си АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. ***.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти на бащата АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** с детето ЕМ. АС. ЕМ., с ЕГН ***** както следва, всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа до 18.00 часа без преспиване, както и две седмици през лятото, когато това не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

ОСЪЖДА АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** да заплати на основание чл.149 от ГПК на малолетното си дете ЕМ. АС. ЕМ., с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. *** издръжка за минало време в размер на 140 лева, считано от 09.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба в съда – 09.11.2021г. като отхвърля иска до претендирания размер от 200 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** да заплаща на малолетното си дете ЕМ. АС. ЕМ., с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. ***, ежемесечна издръжка в размер на 180 лева считано от 09.11.2021 г. до настъпване на основания за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното изплащане, като отхвърля иска до претендирания размер от 200 лева, като неоснователен. Издръжката ще бъде заплащана по банкова сметка с ***, с титуляр АЙС. ОСМ. ОСМ..

ОПРЕДЕЛЯ окончателна държавна такса в размер на 60 лева.

ОСЪЖДА АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** да заплати на АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. *** сумата от 870.45 лева, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА АЙС. ОСМ. ОСМ., ЕГН *****, с адрес град К., ж.к. *** да заплати на АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** сумата

от 185.45 лева, представляваща направени по делото разноси.

ОСЪЖДА АС. ЕМ. АНГ., ЕГН *****, с адрес град К., *** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – К. държавна такса в размер на 547.20 лева върху присъдения размер на издръжките.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл.242, ал.1 от ГПК, предварително изпълнение на решението, в частта относно присъдената издръжка.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____